

Księga Psalmów

Psalm 142

1. Pieśń wyuczająca Dawidowa, gdy był w jaskini, modlitwa jego. 2. Głosem moim do Pana wołam; głosem moim Panu się modlę. 3. Wylewam przed obliczem jego żądłość moją, a utrapienie moje przed oblicznością jego oznajmuję. 4. Gdy bywa ściśniony duch mój we mnie, ty znasz ścieszkę moją; na drodze, którą chodzę, ukryli na mnie sidło. 5. Oglądamli się na prawą stronę, a przypatruję się, nie masz ktoby mię znał; zginęła ucieczka moja, nie masz ktoby się ujął o duszę moją. 6. Panie! do ciebie wołam, mówiąc: Tyś nadzieja moja, tyś dział mój w ziemi żyjących. 7. Posłuchaj pilnie wołania mego, bom bardzo znędzony; wyrwij mię od tych, którzy mię prześladują, albowiem są mocniejszymi nad mię. Wywiedźże z ciemnicy duszę moją, abym chwalił imię twoje; obstąpią mię sprawiedliwi, gdy mi dobrodziejstwo uczynisz.

Biblia gdańska – przekład Pisma Świętego na język polski z roku 1632 dokonany wspólnie przez braci czeskich i kalwinistów. Jedno z najpopularniejszych polskich tłumaczeń protestanckich.